

Council Directive 2006/1998/EC of 15 December 2006 on the application of Articles 87 and 88 of the Treaty to *de minimis* aid

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1998/2006

av 15. desember 2006

om anvendelsen av traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

Under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 994/98 av 7. mai 1998 om anvendelsen av traktatens artikkel 92 og 93 om opprettelse av Det europeiske fellesskap på visse kategorier av horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikkel 2,

etter offentliggjøring av utkast til denne forordning⁽²⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for statsstøtte, og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 994/98 gis Kommisjonen myndighet til ved forordning å fastsette en øvre grense for støttetiltak, der støttetiltak som ligger under denne grensen, anses å ikke oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 87 nr. 1 og derfor heller ikke omfattes av fellesskapsframgangsmåten for melding fastsatt i traktatens artikkel 88 nr. 3.
- (2) Kommisjonen har i en rekke vedtak anvendt traktatens artikkel 87 og 88 og har særlig klargjort støttebegrepet som definert i traktatens artikkel 87 nr. 1. Kommisjonen har også klargjort sin politikk med hensyn til en øvre grense for bagatellmessig støtte, der artikkel 87 nr. 1 anses å ikke få anvendelse på støtte som ligger under denne grensen, først i sin melding om regelen om bagatellmessig støtte⁽³⁾ og deretter i kommisjonsforordning (EF) nr. 69/2001 av 12. januar 2001 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte⁽⁴⁾. I lys av erfaringen oppnådd ved anvendelse av den nevnte forordningen, og for å ta hensyn til utviklingen av inflasjon og bruttonasjonalprodukt i Fellesskapet fram til og med 2006, samt til forventet utvikling i denne forordnings gyldighetsperiode, bør noen av vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 69/2001 revideres og den nevnte forordningen erstattes.
- (3) Tatt i betraktning de særlige regler som gjelder for sektorene primærproduksjon av landbruksvarer, fiskeri og akvakultur, og risikoen for at mindre støttebeløp enn dem som er fastsatt i denne forordning kan oppfylle kriteriene i traktatens artikkel 87 nr. 1 i de nevnte sektorene, bør denne forordning ikke få anvendelse på de nevnte sektorene. På bakgrunn av utviklingen i transportsektoren, særlig omstruktureringen av mange transportvirksomheter som følge av liberaliseringen av dem, bør transportsektoren ikke lenger unntas fra virkeområdet til forordningen om bagatellmessig støtte. Denne forordnings virkeområde bør derfor utvides til hele transportsektoren. Den generelle

---

(1) EFT L 142 av 14.05.1998, s. 1.

(2) EUT C 137 av 10.6.2006, s. 4.

(3) EUT C 68 av 6.3.1996, s. 9.

(4) EFT L 10 av 13.1.2001, s. 30.

øvre grensen for bagatellmessig støtte bør imidlertid tilpasses for å ta hensyn til gjennomsnittsstørrelsen på små foretak som driver virksomhet innenfor sektoren gods- og persontransport på vei. Av samme årsaker, og på bakgrunn av overkapasiteten i sektoren og målene med transportpolitikken med hensyn til bilkøer og godstransport, bør støtte til kjøp av godstransportkjøretøy til foretak som driver godstransport på vei for en annens regning, ikke omfattes. Dette påvirker ikke Kommisjonens positive holdning med hensyn til statsstøtte for renere og mer miljøvennlige kjøretøy i andre fellesskapsdokumenter enn denne forordning. I lys av rådsforordning (EF) nr. 1407/2002 av 23. juli 2002 om statsstøtte til kullindustrien⁽⁵⁾ får denne forordning ikke anvendelse på kullsektoren.

- (4) Tatt i betraktning likhetene mellom bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer på den ene siden og av ikke-landbruksvarer på den andre, bør denne forordning få anvendelse på bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Verken gårdsvirksomhet knyttet til tilberedning av et produkt for første salg, som for eksempel innhøsting, skjæring og tresking av korn, pakking av egg, osv., eller første salg til videreforgjærlere eller bearbeidingsforetak, bør anses som bearbeiding eller markedsføring i denne forbindelse. Etter at denne forordning er trådt i kraft, bør støtte til foretak som bearbeider eller markedsfører landbruksvarer, ikke lenger omfattes av forordning (EF) nr. 1860/2004 av 6. oktober 2004 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte i landbruks- og fiskerisektoren⁽⁶⁾. Forordning (EF) nr. 1860/2004 bør derfor endres.
- (5) De europeiske fellesskaps domstol har fastslått at så lenge Fellesskapet har vedtatt et regelverk som støtter en felles organisering av markedet i en bestemt landbrukssektor, er medlemsstatene forpliktet til ikke å treffe tiltak som kan svekke eller åpne for unntak fra regelverket. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på støtte der støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av de kjøpte eller markedsførte produktene. Den bør heller ikke få anvendelse på bagatellmessig støtte som inneholder et krav om at støtten skal deles med primærprodusenter.
- (6) Denne forordning bør ikke få anvendelse på bagatellmessig støtte som favoriserer innenlandske framfor importerte produkter. Den bør særlig ikke få anvendelse på støtte til finansiering av opprettelse og drift av et distribusjonsnett i andre stater. Støtte til dekning av kostnadene ved deltagelse på messer eller til undersøkelser eller rådgivningstjenester som er nødvendige for lanseringen av et nytt eller eksisterende produkt på et nytt marked, utgjør normalt ikke eksportstøtte.
- (7) På grunn av problemene knyttet til å bestemme brutto tilskuddsekvivalent for støtte til foretak i vanskeligheter, slik disse er definert i Fellesskapets retningslinjer om statsstøtte for å redde eller omstrukturere bedrifter i vanskeligheter⁽⁷⁾, bør denne forordning ikke få anvendelse på denne type foretak.
- (8) På bakgrunn av Kommisjonens erfaring kan det fastslås at støtte som ikke overskrider en øvre grense på 200 000 euro over en periode på tre år, ikke påvirker handelen mellom medlemsstatene og/eller virer eller truer med å vri konkurransen, og derfor ikke faller inn under traktatens artikkel 87 nr. 1. For foretak innen veitransportsektoren bør denne øvre grensen settes til 100 000 euro.

⁽⁵⁾ EFT L 205 av 2.8.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 325 av 28.10.2004, s. 4.

⁽⁷⁾ EUT C 244 av 1.10.2004, s. 2.

- (9) Årene som skal legges til grunn for dette formål, er skatteårene som foretaket i den berørte medlemsstaten benytter. Den relevante perioden på tre år bør være flytende, slik at det for hver ny tildeling av bagatellmessig støtte er nødvendig å fastsette samlet bagatellmessige støtte tildelt i det aktuelle skatteåret samt i de to foregående skatteårene. For dette formål bør det også tas hensyn til støtte gitt av en medlemsstat, selv om støtten helt eller delvis er finansiert av midler med fellesskapsopprinnelse. Det bør ikke være mulig å dele opp støtte som overskrider den øvre grensen for bagatellmessig støtte, i mindre deler, for å bringe delene innenfor denne forordnings virkeområde.
- (10) I samsvar med prinsippene for støtte som faller inn under traktatens artikkel 87 nr. 1, skal bagatellmessig støtte anses som tildelt fra det øyeblikk da retten til å motta støtte overføres til foretaket i henhold til gjeldende nasjonale regler.
- (11) For å hindre en omgåelse av kravet om høyeste støtteintensitet fastsatt i ulike fellesskapsdokumenter bør bagatellmessig støtte ikke slås sammen med annen statsstøtte for de samme støtteberettigede kostnadene dersom sammenslåingen fører til at støtteintensiteten blir høyere enn det som er fastsatt i en gruppeunntaksforordning eller i et vedtak gjort av Kommisjonen på grunnlag av de særlige vilkår som gjelder i hvert enkelt tilfelle.
- (12) Med henblikk på åpenhet, likebehandling og korrekt anvendelse av den øvre grense for bagatellmessig støtte bør alle medlemsstatene benytte samme beregningsmetode. For å forenkle slik beregning, og i samsvar med gjeldende praksis for anvendelse av regelen om bagatellmessig støtte, bør støttebeløp som gis i annen form enn kontanttilskudd, omregnes til brutto tilskuddsekvivalent. Ved beregning av tilskuddsekvivalenten til andre typer av støtte med innsynsmulighet enn tilskudd eller til støtte som utbetales i flere rater, er det nødvendig å benytte den markedsrente som gjaldt da støtten ble gitt. Med henblikk på en ensartet, åpen og enkel anvendelse av reglene for statsstøtte bør markedsrentesatsene som skal gjelde i henhold til denne forordning være de referansesatsene som jevnlig fastsettes av Kommisjonen på grunnlag av objektive kriterier, og som offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* eller på Internett. Det kan imidlertid være nødvendig å øke minsterentesatsen med ytterligere basispoenger i lys av sikkerheten som stilles, eller i lys av risikoen knyttet til støttemottakeren.
- (13) Av hensyn til åpenhet, likebehandling og effektiv overvåking, bør denne forordning bare få anvendelse på bagatellmessig støtte med innsynsmulighet. Støtte med innsynsmulighet er støtte som det er mulig å beregne en nøyaktig brutto forhåndstilskuddsekvivalent for, uten at det er nødvendig å gjennomføre en risikovurdering. En slik nøyaktig beregning kan for eksempel gjennomføres for tilskudd, rentesubsidier og begrensede skattefritak. Støtte i form av offentlig kapitaltilførsel bør bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom den samlede tilførte kapitalen er lavere enn den øvre grensen for bagatellmessig støtte. Støtte i form av risikokapitaltiltak som omhandlet i Fellesskapets retningslinjer om statsstøtte til fremme av risikokapitalinvesteringer i små og mellomstore bedrifter⁽⁸⁾ bør bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom kapitaltilførselen fra den aktuelle risikokapitalordningen ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte til hvert målforetak. Støtte i form av lån bør behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når

---

⁽⁸⁾ EUT C 194 av 18.8.2006, s. 2.

bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av gjeldende markedsrente på det tidspunktet støtten ble gitt.

- (14) Denne forordning utelukker ikke muligheten for at et tiltak vedtatt av en medlemsstat kan bli ansett som statsstøtte som definert i traktatens artikkel 87 nr. 1 av andre årsaker enn dem som er fastsatt i denne forordning, for eksempel i forbindelse med kapitaltilførsler, fordi et slikt tiltak er vedtatt i samsvar med prinsippet om normal markedsatferd.
- (15) Det er nødvendig å gi rettssikkerhet til garantiordninger som ikke inneholder en fare for handelspåvirkning og konkurransevridning, og som det foreligger tilstrekkelige opplysninger om til at eventuelle virkninger kan vurderes på en pålitelig måte. I denne forordning bør derfor den generelle øvre grensen for bagatellmessig støtte på 200 000 euro erstattes av en garantispesifikk øvre grense som bygger på det garanterte beløpet for det individuelle lånet som garantien omfatter. Denne spesifikke øvre grensen fastsettes på grunnlag av en beregning av statsstøttebeløpet i garantiordninger for lån til levedyktige foretak. Metoden og opplysningene som brukes for å beregne den garantispesifikke grensen, bør ikke omfatte foretak i vanskeligheter som nevnt i Fellesskapets retningslinjer om statsstøtte for å redde og omstrukturere bedrifter i vanskeligheter. Denne spesifikke øvre grensen bør derfor ikke gjelde ekstraordinær individuell støtte som gis utenom garantiordningens virkeområde, støtte til foretak i vanskeligheter eller garantier for underliggende transaksjoner som ikke utgjør et lån, som for eksempel garantier for egenkapitaltransaksjoner. Den spesifikke øvre grensen bør fastsettes ut fra antakelsen at en garanti på 1 500 000 euro, basert på et rentetak (nettostandardsats) på 13 %, som er det verst tenkelige scenariet for garantiordninger i Fellesskapet, kan ha en brutto tilskuddsekvivalent som tilsvarer den generelle øvre grensen for bagatellmessig støtte. Dette beløpet bør reduseres til 750.000 euro for foretak i veitrafikksektoren. Disse spesifikke øvre grensene bør bare gjelde for garantier som omfatter inntil 80 % av det underliggende lånet. Medlemsstatene kan også benytte en metodikk som er meldt til og godkjent av Kommisjonen innenfor rammen av en kommisjonsforordning om statsstøtte, som for eksempel kommisjonsforordning (EF) nr. 1628/2006 av 24. oktober 2006 om anvendelse av traktatens artikkel 87 og 88 på nasjonal, regional investeringsstøtte⁽⁹⁾, for å vurdere bruttotilskuddsekvivalenten i en garanti, dersom den godkjente metodikken uttrykkelig gjelder den type garantier og underliggende transaksjoner som omfattes i forbindelse med anvendelse av denne forordning.
- (16) Når en medlemsstat gir melding om et støttetiltak, kan Kommisjonen undersøke om tiltaket, dersom det ikke utgjør et tilskudd, et lån, en garanti, en kapitaltilførsel eller et risikokapitaltiltak, fører til en brutto tilskuddsekvivalent som ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig tilskudd og derfor kan omfattes av bestemmelsene i denne forordning.
- (17) Kommisjonen har en plikt til å påse at statsstøttereglene, og særlig vilkårene for å få bagatellmessig støtte, overholdes. I samsvar med samarbeidsprinsippet fastsatt i traktatens artikkel 10 bør medlemsstatene lette gjennomføringen av denne oppgaven ved å opprette de nødvendige mekanismer for å sikre at det samlede beløpet for bagatellmessig støtte, når det gis til ett og samme foretak i henhold til regelen om

---

⁽⁹⁾ EFT L 302 av 1.11.2006, s. 29.

bagatellmessig støtte, ikke overskrider den øvre grensen på 200 000 euro over en periode på tre skatteår. For dette formål bør medlemsstatene, når de gir bagatellmessig støtte, underrette det berørte foretaket om støttebeløpets størrelse og om dets karakter av bagatellmessig støtte ved å henvise til denne forordning. Medlemsstatene bør dessuten før de tildeler slik støtte, innhente en erklæring fra foretaket om annen bagatellmessig støtte som foretaket har mottatt i det aktuelle skatteåret og i de to foregående skatteårene, og nøye kontrollere at den nye bagatellmessige støtten ikke fører til at den øvre grensen for bagatellmessig støtte overskrides. For å sikre at den øvre grensen overholdes bør det alternativt være mulig å opprette et sentralt register, eller Det europeiske investeringsfond kan i forbindelse med garantiordninger som det oppretter, utarbeide en liste over støttemottakere for sin egen del og kreve at medlemsstatene underretter støttemottakerne om mottatt bagatellmessig støtte.

- (18) Forordning (EØF) nr. 69/2001 utløp 31. desember 2006. Denne forordning bør derfor få anvendelse fra 1. januar 2007. Fordi forordning (EF) nr. 69/2001 ikke gjelder for transportsektoren, som til nå ikke har vært omfattet av reglene om bagatellmessig støtte, og også tatt i betraktning den svært begrensede bagatellmessige støtten i sektoren for bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, og under forutsetning av at visse vilkår er oppfylt, bør denne forordning få anvendelse på støtte til foretak i transportsektoren før forordningen trer i kraft, samt til foretak i sektoren for bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer. Videre bør all individuell støtte gitt i samsvar med forordning (EF) nr. 69/2001 i den nevnte forordnings gyldighetstid, ikke påvirkes av denne forordning.
- (19) På bakgrunn av Kommisjonens erfaring, og særlig i betraktning av behovet for stadig å revidere politikken på statsstøtteområdet, er det hensiktsmessig å begrense gyldighetstiden for denne forordning. Dersom denne forordning utløper uten å ha blitt forlenget, skal medlemsstatene ha en tilpasningsperiode på seks måneder for bagatellmessig støtte som omfattes av denne forordning —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning omfatter støtte gitt til foretak i alle sektorer, med unntak av:
  - a) støtte til foretak i fiskeri- og akvakultursektoren, som omhandlet i forordning (EF) nr. 104/2000⁽¹⁰⁾,
  - b) støtte til foretak som driver med primærproduksjon av landbruksvarer oppført i vedlegg I til traktaten.
  - c) støtte til foretak som driver med bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer oppført i vedlegg I til traktaten, i følgende tilfeller:

⁽¹⁰⁾ EFT L 83 av 4.4.2000, s. 35.

- (i) når støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av slike varer når varene er innkjøpt fra primærprodusenter eller markedsført av de berørte foretakene,
  - (ii) når støtten er gjort avhengig av at den helt eller delvis skal gis videre til primærprodusentene,
- d) støtte til virksomhet i forbindelse med eksport til tredjestater eller medlemsstater, det vil si støtte som er direkte knyttet til eksportvolum, til opprettelse og drift av et distribusjonsnett eller til andre løpende utgifter knyttet til eksportvirksomhet,
  - e) støtte som forutsetter bruk av innenlandske framfor importerte produkter.
  - f) støtte til foretak i kullsektoren, som fastsatt i forordning (EF) nr. 1407/2002,
  - g) støtte til innkjøp av kjøretøy for godstransport på vei til foretak som driver godstransport på vei for en annens regning,
  - h) støtte til foretak i vanskeligheter.

2. I denne forordning menes med:

- a) “landbruksvarer”, varer oppført i vedlegg I til EF-traktaten, med unntak av fiskerivarer,
- b) «bearbeiding av landbruksvarer», en prosess der en landbruksvare omdannes til en annen landbruksvare, unntatt virksomhet på gårdsnivå som er nødvendig for å tilberede et animalsk produkt eller et planteprodukt for første salg,
- c) «markedsføring av landbruksvarer», oppbevaring eller utstilling med sikte på å selge, framby til salg, levere eller på annen måte markedsføre en vare, unntatt første salg fra en primærprodusent til videreselgere og bearbeidingsforetak og enhver tilberedning av et produkt for et slikt første salg; salg fra bonde til sluttforbrukere skal betraktes som markedsføring bare dersom det foregår i atskilte lokaler avsatt for dette formål,

Artikkel 2

Bagatellmessig støtte

1. Støttetiltak skal anses å ikke oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 87 nr. 1 og derfor unntas fra meldingskravet i traktatens artikkel 88 nr. 3 dersom de oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2 til 5 i denne artikkel.
2. Den samlede bagatellmessige støtten til et hvilket som helst foretak skal ikke overstige 200 000 euro i en periode på tre skatteår. Den samlede bagatellmessige støtten til et hvilket som helst foretak i veitransportsektoren skal ikke overstige 100 000 euro i en periode på tre skatteår. Disse grensene gjelder uavhengig av formen på den bagatellmessige støtten eller formålet med den og uten hensyn til om støtten fra en medlemsstat helt eller delvis finansieres av midler med fellesskapsopprinnelse. Perioden skal fastsettes under henvisning til de skatteårene som benyttes av foretaket i den berørte medlemsstaten.

Når det samlede støttebeløpet i henhold til et støttetiltak overskrider denne øvre grensen, får denne forordning ikke anvendelse på det nevnte støttebeløpet, og heller ikke på den delen som ikke overskrider den nevnte grensen. I slike tilfeller kan det ikke henvises til denne forordning, verken på det tidspunktet støtten blir gitt eller på et senere tidspunkt.

3. Den øvre grensen fastsatt i nr. 2 skal uttrykkes som et kontanttilskudd. Alle tall som benyttes, skal være bruttotall, dvs. før fradrag av skatt eller andre avgifter. Når støtten ikke gis som tilskudd, skal beløpet være støttens brutto tilskuddsekivalent.

Støtte som utbetales i flere rater, skal diskonteres til sin verdi på det tidspunktet støtten ble gitt. Rentesatsen som benyttes ved diskontering, skal være den referansesatsen som gjaldt på tidspunktet støtten ble gitt.

4. Denne forordning får bare anvendelse på støtte som det er mulig å foreta en nøyaktig forhåndsregning av brutto tilskuddsekivalent for, uten å måtte gjennomføre en risikovurdering ("støtte med innsynsmulighet"). Særlig gjelder:

a) Støtte i form av lån skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når brutto tilskuddsekivalent er beregnet på grunnlag av gjeldende markedsrente på det tidspunktet støtten ble gitt.

b) Støtte i form av offentlig kapitaltilførsel skal bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom den samlede tilførte kapitalen er lavere enn den øvre grensen for bagatellmessig støtte.

c) Støtte i form av risikokapitaltiltak skal bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom kapitaltilførselen fra den berørte risikokapitalordningen ikke overskrider den øvre grensen for bagatellmessig støtte til hvert målforetak.

d) Individuell støtte som gis i henhold til en garantiordning til andre foretak enn foretak i vanskeligheter, skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når garantidelen av det underliggende lånet i henhold til en slik ordning, ikke overskrider 1 500 000 euro for hvert foretak. Individuell støtte som gis i henhold til en garantiordning til andre foretak i transportsektoren enn foretak i vanskeligheter, skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet når garantidelen av det underliggende lånet i henhold til en slik ordning, ikke overskrider 750 000 euro for hvert foretak. Dersom garantidelen av det underliggende lånet bare gjelder en bestemt andel av dette øvre grensebeløpet, skal bruttotilskuddsekivalenten av den nevnte garantien anses å tilsvare den samme andelen av det aktuelle grensebeløpet som er fastsatt i artikkel 2 nr. 2. Garantien skal ikke overskride 80% av det underliggende lånet. Garantiordningene skal også anses som garantiordninger med innsynsmulighet dersom i) metodikken for beregning av brutto tilskuddsekivalent er godkjent før ordningen gjennomføres, etter at metodikken er meldt til Kommisjonen i henhold til en annen forordning vedtatt av Kommisjonen på området statsstøtte og ii) den godkjente metodikken uttrykkelig retter seg mot den typen garantier og underliggende transaksjoner som omfattes i forbindelse med anvendelse av denne forordning

5. Bagatellmessig støtte skal ikke slås sammen med annen statsstøtte for de samme støtteberettigede kostnadene dersom sammenslåingen fører til at støtteintensiteten blir høyere enn det som er fastsatt i en gruppeunntaksforordning eller i et vedtak gjort av Kommisjonen på grunnlag av de særlige vilkår som gjelder i hvert enkelt tilfelle.

Artikkel 3

Overvåking

1. Dersom en medlemsstat ønsker å gi bagatellmessig støtte til et foretak, skal den underrette foretaket skriftlig om det planlagte støttebeløpet (uttrykt som brutto tilskuddsekvivalent) og om beløpets karakter av bagatellmessig støtte, samtidig som den uttrykkelig henviser til denne forordning samt oppgir forordningens tittel og dens referansenummer for offentliggjøring i *Den europeiske unions tidende*. Dersom den bagatellmessige støtten gis til ulike foretak på grunnlag av ordningen og de nevnte foretakene mottar ulike individuelle støttebeløp i henhold til ordningen, kan de berørte medlemsstatene velge å oppfylle denne forpliktelsen ved å underrette foretakene om et fastsatt beløp tilsvarende det største støttebeløpet som skal gis i henhold til ordningen. I slike tilfeller skal den fastsatte summen benyttes til å avgjøre om den øvre grensen fastsatt i artikkel 2 nr. 2 er overholdt. Før de gir støtte skal medlemsstatene også be om en erklæring fra det berørte foretaket, i skriftlig eller elektronisk form, om eventuell annen bagatellmessig støtte som foretaket har mottatt i de foregående to skatteårene og i det inneværende skatteåret.

Medlemsstaten skal bare gi den nye bagatellmessige støtten etter å ha kontrollert at dette ikke vil føre til at det samlede mottatte bagatellmessige støtten som foretaket har mottatt i den perioden som omfatter det berørte skatteåret samt de foregående to skatteårene i den nevnte medlemsstaten, øker til et nivå som er høyere enn den øvre grensen fastsatt i artikkel 2 nr. 2.

2. Dersom en medlemsstat har opprettet et sentralt register over bagatellmessig støtte som en myndighet i den nevnte medlemsstaten har gitt, får nr. 1 første ledd ikke lenger anvendelse fra det øyeblikk registeret omfatter en periode på tre år.

Dersom en medlemsstat gir støtte i form av en garanti på grunnlag av en garantiordning som er finansiert over EUs budsjett på mandat fra Det europeiske investeringsfond, får nr. 1 første ledd i denne artikkel ikke lenger anvendelse.

I slike tilfeller får følgende overvåkingssystem anvendelse:

- a) det europeiske investeringsfond skal på årlig basis, og på grunnlag av opplysninger som finansielle mellommenn skal gi til investeringsfondet, opprette en liste over støttemottakere og brutto tilskuddsekvivalent som hver av dem har mottatt. Det europeiske investeringsfond skal sende disse opplysningene til den berørte medlemsstaten og til Kommisjonen, og
- b) den berørte medlemsstaten skal gi de nevnte opplysningene til de endelige støttemottakerne innen tre måneder etter at den har mottatt opplysningene fra Det europeiske investeringsfond, og
- c) den berørte medlemsstaten skal be om en erklæring fra hver støttemottaker om at den samlede bagatellmessige støtten som støttemottakeren har mottatt, ikke overskrider den øvre grensen fastsatt i artikkel 2 nr. 2. Dersom den øvre grensen overskrides for en eller flere støttemottakere, skal den berørte medlemsstaten sørge for at det støttetiltaket som fører til at den øvre grensen overskrides, enten meldes til Kommisjonen eller tilbakebetales av støttemottakeren.

3. Medlemsstatene skal registrere og samle inn alle opplysninger med hensyn til anvendelsen av denne forordning. Slike registre skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å vise at vilkårene i denne forordning er overholdt. Opplysninger om individuell bagatellmessig støtte skal oppbevares i 10 år fra den datoen støtten ble gitt. Opplysninger om en ordning for bagatellmessig støtte skal oppbevares i ti år fra den datoen det sist ble gitt individuell støtte etter ordningen.

På skriftlig anmodning fra Kommisjonen skal den berørte medlemsstat innen 20 virkedager eller en lengre frist som fastsatt i anmodningen, oversende alle opplysninger som Kommisjonen finner nødvendige for å kunne vurdere om vilkårene i denne forordning er oppfylt, særlig opplysninger om den samlede bagatellmessige støtten som foretaket har mottatt.

Artikkel 4

Endringer

I artikkel 2 i forordning (EF) nr. 1860/2004 gjøres følgende endringer:

- a) i nr. 1 slettes ordene “bearbeiding og markedsføring”
- b) nr. 3 oppheves.

Artikkel 5

Overgangstiltak

1. Denne forordning får anvendelse på støtte gitt før forordningen trådte i kraft til foretak i transportsektoren og til foretak som driver med bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, dersom støtten oppfyller alle vilkårene fastsatt i artikkel 1 og 2. Støtte som ikke oppfyller disse vilkårene, skal vurderes av Kommisjonen i samsvar med de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meldinger og kunngjøringer.

2. All individuell bagatellmessig støtte gitt mellom 2. februar 2001 og 30. juni 2007 og som oppfyller vilkårene i forordning (EF) nr. 69/2001, skal anses for ikke å oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 87 nr. 1 og skal derfor unntas fra meldingskravet i traktatens artikkel 88 nr. 3.

3. På slutten av denne forordnings gyldighetstid kan all bagatellmessig støtte som oppfyller vilkårene i denne forordning, videreføres i en periode på ytterligere seks måneder.

Artikkel 6

Ikrafttredelse og gyldighetstid

1. Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2007.

2. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, .

For Kommisjonen

Neelie KROES

Medlem av Kommisjonen